

дисципліни, підвищенню почуття відповідальності, розвитку наполегливості у досягненні поставленої мети.

У науковій роботі висвітлюються питання виникнення «фізичної культури», загальні поняття теорії фізичної культури, фізична культура як частина культури особистості.

Фізична культура являє собою складне суспільне явище, яке не обмежене вирішенням завдань фізичного розвитку, а виконує і інші соціальні функції суспільства в області моралі, виховання, етики. Вона не має соціальних, професійних, біологічних, вікових, географічних кордонів.

Основними матеріальними цінностями фізичної культури особистості є необхідний обсяг рухових навичок та вмінь, визначений рівень розвитку основних фізичних і спеціальних якостей, функціональних можливостей різних органів і систем організму. Вони складають матеріальну основу життєвих сил кожної людини, фундамент його робочої сили і виступають в якості обов'язкового засобу здійснення будь-якого виду людської діяльності.

У внутрішніх військах системи МВС України широко застосовуються заходи, що до покращення фізичних якостей, загартовування та ведення здорового способу життя. Для цього у вищих навчальних закладах та практичних підрозділах ВВ МВС України проводяться наступні такі заходи як ранкова фізична зарядка, спортивно-масова робота, заняття зі спеціальної фізичної підготовки які включають в себе фізичну підготовку та спортивні свята.

Мандро О.В.

здобувач кафедри кримінального права НАВС

ФОРМИ ОБ'ЄКТИВНОЇ СТОРОНИ НАСИЛЬНИЦЬКИХ ЗЛОЧИНІВ ПРОТИ ПРАВОСУДДЯ (СТ.СТ. 377-379 КРИМІНАЛЬНОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ)

Теорія кримінального права визначає, що об'єктивна сторона злочину включає суспільно небезпечне діяння (дію чи бездіяльність), суспільно небезпечні наслідки, причинний зв'язок між діянням та наслідками, а також засоби, знаряддя, час, місце, обстановку та спосіб вчинення злочину. Об'єктивна сторона злочину має цілу низку специфічних властивостей, які поряд з ознаками відрізняють її як елемент складу злочину від інших його ознак. По-перше, саме в об'єктивних ознаках більшою мірою проявляється суспільна небезпека злочину – це пов'язано зі здатністю діяння шкідливо руйнувати об'єкт злочину, викликати негативні суспільно-небезпечні наслідки. По-друге, об'єктивна сторона дозволяє з'ясувати зміст та інших ознак – наприклад, ознак суб'єктивної сторони злочину. По-третє, об'єктивна сторона злочину містить в собі ознаки, що є передумовою кримінальної відповідальності, адже, як було вказано вище, ч.1 ст. 2 КК говорить про те,

що підставою кримінальної відповідальності є вчинення особою суспільно небезпечного діяння, яке містить склад злочину, передбаченого КК.

Стосовно насильницьких злочинів проти правосуддя (ст.ст. 377-379 КК), слід вказати, що практично всі вони мають обов'язковою ознакою об'єктивної сторони саме дію – тобто активну, вольову поведінку винної особи. Необхідно зазначити, що аналізовані злочини мають певні форми об'єктивної сторони, яких, за нашими підрахунками, налічується 5, а саме:

1. Погроза вбивством, насильством або знищенням чи пошкодженням майна (ч. 1 ст. 377 КК), що передбачає погрозу застосування насильства до життя, здоров'я чи власності у відношенні суддів, народних засідателів і присяжних, їх близьких родичів чи членів сім'ї. Отже, перша форма об'єктивної сторони аналізованих насильницьких злочинів проти правосуддя злочину виражається у погрозі:

- вбивством судді, народного засідателя чи присяжного, а також щодо їх близьких родичів чи членів сім'ї (ч. 1 ст. 377 КК) – це залякування позбавлення потерпілих життя, що виражається у будь-якій формі: усно, письмово, за допомогою різних дій (жестів, міміки, демонстрації зброї тощо), шляхом демонстрації зброї;

- насильством щодо судді, народного засідателя чи присяжного, а також щодо їх близьких родичів чи членів сім'ї (ч. 1 ст. 377 КК) – це погроза заподіяння потерпілій особі побоїв, тілесних ушкоджень, інших насильницьких дій;

- знищенням чи пошкодженням майна судді, народного засідателя чи присяжного, а також щодо їх близьких родичів чи членів сім'ї (ч. 1 ст. 377 КК) – це активні дії, спрямовані на залякування потерпілого знищенням чи пошкодженням майна негайно або в майбутньому. Погроза пошкодженням майна передбачає залякування потерпілого погіршенням якості, зменшенням цінності речі або доведення речі на якийсь час у непридатний, за її цільовим призначенням чи станом.

В будь-якому випадку погроза повинна бути реальною, тобто сприйматися потерпілим як така, що може здійснитися.

2. Заподіяння побоїв, легких, середньої тяжкості або тяжких тілесних ушкоджень (ч. 2, ч. 3 ст. 377 КК). Зазначена форма об'єктивної сторони даного злочину передбачає ознаки фактичного насильства у відношенні судді, народного засідателя чи присяжного, а також щодо їх близьких родичів чи членів сім'ї. Побоями в кримінальному праві визнається багаторазове (два і більше) завдання ударів по тілу потерпілого, яке не спричинило тілесних ушкоджень або неодноразове нанесення потерпілому численних ударів. Відповідальність за нанесення легких тілесних ушкоджень передбачається в ст. 125 КК, причому аналізована форма об'єктивної сторони включає як легкі тілесні ушкодження, що не спричинили таких наслідків, як короточасний розлад здоров'я або незначну втрату працездатності, так і легкі тілесні ушкодження, що спричиняють короточасний розлад здоров'я або незначну стійку втрату працездатності, що визначається судово-медичною експертизою з урахуванням нормативно визначених

Міністерством охорони здоров'я України критеріїв встановлення ступеня стійкої втрати професійної працездатності у відсотках);

3. **Знищення майна (ч. 1 ст. 378 КК)** – це протиправний руйнуючий вплив на майно, внаслідок якого воно повністю втрачає свою споживчу або економічну цінність або призводиться до такого стану, за якого воно взагалі не може бути використане за своїм призначенням, причому втрачені майном властивості не можуть бути відновлені. Заподіяння матеріальної шкоди у певному розмірі в диспозиції ст. 378 КК не передбачається, тому розмір заподіяної шкоди на кваліфікацію діяння не впливає. Отже, знищення майна має матеріальний склад злочину і є закінченим з моменту настання наслідків незалежно від їх розміру;

4. **Пошкодження майна (ч. 1 ст. 378 КК)** полягає в такому протиправному впливі на предмет, внаслідок якого він частково, не в повному обсязі, втрачає свої споживчі властивості та економічну цінність і при цьому істотно обмежується можливість його використання за призначенням. Дана форма об'єктивної так само, як і попередня, розміру заподіяних збитків чи шкоди не передбачає і є закінченою з моменту настання наслідків незалежно від їх розміру;

5. **Посягання на життя (ст. 379 КК)** включає в себе закінчене вбивство і замах на вбивство судді, народного засідателя чи присяжного або їх близьких родичів чи членів сім'ї. Підставою посилення кримінальної відповідальності за посягання на життя судді, вчинене у зв'язку із здійсненням ним правосуддя, є об'єктивна необхідність посилити правовий захист їх життя.

Слід звернути увагу на обов'язкову ознаку всіх форм об'єктивної сторони аналізованих злочинів, якою є наявність зв'язку між вчиненими діяннями та діяльністю потерпілого щодо здійснення правосуддя. При цьому обов'язковою умовою є факт законного характеру дій потерпілого щодо здійснення правосуддя.

Таким чином, вплив на особу передбачає, що погроза стосовно тієї чи іншої особи здійснюється не абстраговано від правосуддя, а адресується саме потерпілим.

Осипенко К.А.

курсант 2 курсу ФПФПМГБ
ННПФПМГБВВ НАВС

Науковий керівник:

Муранова В.В.

кандидат юридичних наук,

науковий співробітник

наукової лабораторії

з проблем громадської безпеки